Likwidacja instytucji kultury. Jak przeprowadzić ten proces zgodnie z prawem

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport
Opublikowano: sobota, 22, wrzesień 2012 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 7194

Likwidacja instytucji kultury (art. 22 ustawy o działalności kulturalnej) może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wymaga ona zachowania szczególnego trybu, polegającego na podaniu do publicznej wiadomości, na 6 miesięcy przed wydaniem aktu o likwidacji, informacji o zamiarze i przyczynach zlikwidowania instytucji kultury. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 lutego 2012 r. sygn. II OSK 45/12.

Ustawowa przesłanka "szczególnie uzasadnionego przypadku" jest pojęciem nieostrym, zawierającym zwrot ocenny wymagający wartościowania określonego stanu rzeczy. Przy jego stosowaniu konieczne jest szczegółowe i przekonujące uzasadnienie rozstrzygnięcia wskazujące na dobór kryteriów ewaluacyjnych. Organizator zobligowany jest zatem wskazać powody likwidacji instytucji kultury, przy czym oczywiste jest, że chodzi tutaj o zdarzenia i sytuacje wyjątkowe, nadzwyczajne, które uniemożliwiają dalsze funkcjonowanie instytucji kultury.

Za taką interpretacją pojęcia "szczególnie uzasadnionego przypadku", którym ustawodawca posłużył się w art. 22 ust. 1 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, przemawia także brzmienie art. 22 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym w przypadku likwidacji instytucji kultury z powodu braku środków finansowych, celem informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, powinno być, między innymi, stworzenie możliwości podjęcia działań do zgromadzenia tych środków, które umożliwią dalsze funkcjonowanie instytucji. Likwidacja instytucji kultury z przyczyn o podłożu ekonomicznym jest dopuszczalna wyłącznie w razie całkowitego braku środków finansowych na dalszą działalność tej instytucji, o ile środków tych nie uda się zgromadzić w wyniku działań podejmowanych w związku z podaniem do publicznej wiadomości informacji o zamiarze likwidacji.

Uchwała w przedmiocie likwidacji instytucji kultury, podjęta na podstawie zwrotu ocennego: "szczególnie uzasadnionego przypadku", zawartego w art. 22 ust. 1 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, przy braku dodatkowego normatywnego upoważnienia do uznania w tej materii, jest niewątpliwie rozstrzygnięciem związanym, mimo, że okoliczności jej podjęcia leżą w sferze celowości.

Zmiana koncepcji realizacji obligatoryjnych zadań własnych w zakresie kultury poprzez utworzenie w urzędzie miejskim wydziału, w celu efektywniejszego wykorzystania środków finansowych przeznaczonych na prowadzenie działalności kulturalnej, nie jest "szczególnie uzasadnionym przypadkiem". Sąd zasadnie wskazał, że z utworzeniem nowego wydziału, zajmującego się kwestiami dotychczas wykonywanymi przez Centrum Kultury, będą przecież wiązać się koszty związane choćby ze sferą pracowniczą.

Źródło: Orzecznictwo NSA

Phoca PDF